

I box 71

Brun, Johan Nordahl
Over en gammel Vens og
Landsmands Grav.
Bergen 1802.

Universitetsbiblioteket i Bergen

I box 71

Brun, Johan Nordahl

Over

en gammel Vens og Landsmands

G r a v .

(Hyder Wenzel Nicolaysen)
x

Bergen, 1802.

Trykt i Hs. Kongel. Majests. privileg. Bogtrykkerie,
hos R. Dahls Efterleyerke,

525257

Herunder

den svage Rest af en stærk og vakker Olding,
den i Livet Velædle, nu i Døden Salige

Hr. LYDER WENTZEL
NICOLAYSEN,

föd i Tröndelag paa Rörören i Nordland
1727.

Döden berövede ham
hans förste Trolovede,
hans tvende Hustru, r,
hans eeneste skiönne. Datter.

Tabet oprettedes ved
tvende hæderlige Sönners fortræffelige Hustruer
og 9 Börnebörn,
hvis Taarer væde og hædre Patriarchens Stöv.

Han blev riig, og var sin Rigdom raadig.

Det var fielden den Riige;
oftere sin Eyendoms ængstelige Træl.

Han samlede til Börn —
altid den gierrige Faders Paaskud. —

Denne gav Börnene Formue,
saac dem glade i den,
og de higede ikke efter hans Död.

Han gav til flere,
til Mange,
— alle vegne,
hvor enten Medlidenhed
eller Borgerhæder opfordrede.

Hans Alderdom syntes at forynge ham;
Jo ældre, jo meere jovialsk,
jo meere gæstmild,
jo gladere Tilskuer af yngres uskyldige Glæde.

Den knarvorne Gamle glemmer lættelig,
at han selv var ung.

Denne var blid, fælskabelig, deeltagende i andres
baade Sorg og Glæde,
alt indtil hans sidste 6 Strids Dage,
Hvorefter han gik ind til den evige Hvile
den 2den December 1802.

Af Börn begravet,
æret af Medboigere,
af Venner savnet,
og velsignet af mange Trængende.

*

*

Her nøgen Sandhed staaer, men Blomster ikke,
Paa Pladen fat af en erkjendtlig Ven,
Som selv taknemmelig, dog helligholdt sin Pen,
Og af Velgierning ey sig lod bestikke,

Som Venfæls selv til Trods kun Sandhed tiener,
Og vidner kun hvad Sandhed er,
Ja elsker Sandhed endnu meer
End baade levende og døde Venner.

JOHAN NORDAHL BRUN.

